

ZPĚVNÍK

2018

LPT Hvězdička

PS MLADOST HRADEC KRÁLOVÉ

Obsah

Anděl.....	1
Batalion.....	2
Bedna od whisky.....	3
Betty.....	5
Buráky.....	6
Blízko Little Big Hornu.....	7
Diego.....	9
Frankie dlouhán.....	10
Ho ho Watanay.....	11
Hvězdička.....	12
Holubí dům.....	13
Hráz.....	15
Jazykolamy.....	17
Jó, třešně zrály.....	19
Kamarádi.....	21
Kdyby tady byla.....	22
Když mě brali za vojáka.....	23
Kocábka.....	25
Montgomery.....	27
Morituri te salutant.....	29
No to se ví.....	31
Okoř.....	32
Oranžový expres.....	33
Panenka.....	34
Proklatá fordka.....	35
Proklatej vůz (Gáz).....	37
Rosa na kolejích.....	39
Rozvíjej se poupátko.....	40
Růže z Texasu.....	41
Sáro!.....	43
Severní vítr.....	45

Zítro ráno v pět

Emi G
1. Až mě zítro ráno v pět ke zdi postaví,
C D7 G E7
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Ami D7 G G/F# Emi
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
Ami H7 Emi E7 Ami D G G/F# Emi
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
Ami H7 Emi
a pak vzpomenu si na tebe.

2. Až zítro ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

3. Až zítro ráno v pět poručík řekne: "Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.

4. Až zítro ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

Slavíci z Madridu	46
Stánky.....	47
Tisíc mil	48
Tereza (Osamělé město).....	49
Tři citronky.....	51
Tři kříže.....	53
Trail to Island	55
U veliké lžíce.....	58
Údolí krásných žab.....	59
Valčíček.....	60
Velrybářská výprava	61
Zítro ráno v pět	63

Anděl

C Ami C G7
1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
C Ami C G7 C
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
Ami C G7
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
C Ami C G7 C
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

C Ami C G7
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
C Ami C G7
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
C Ami G7 C Ami G7(F) (G) C
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

R:

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu ha-do-vi.

Rec.: "Z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet',
na velryby nepojedem, na to vezmi jed."

R:

Velrybářská výprava

G C D7 G
1. Jednou plác' mě přes rameno Johnny zvanéj Knecht:
Emi Ami D7 G
"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft!"
C D7 G
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:
Emi Ami D7 G
"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."
G C D7 G
R: : Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
Emi Ami D7 G
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátocě,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
než nám přístav zmizel z očí, každej byl namol.

R:

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v tomhle mraze, to ti zláme vaz,
z břebu na tě místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

R:

4. Když jsme domů dopluli, už psal se novej rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by snad jedině cvok.

Batalion

Emi G D Emi G D Emi Hmi Emi
R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
G D Emi G D Emi Hmi Emi
víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.

Emi G D Emi Hmi
1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
Emi G D Emi Hmi Emi
ostruhami do slabin koně pohání,
G D Emi Hmi
tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,
Emi G D Emi Hmi Emi
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Emi G D Emi
*: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
G D Emi Hmi Emi
zítra do Burgund batalion zamíří,
G D Emi
víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
G D Emi Hmi Emi
díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát,
neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

*:

R:

Bedna od whisky

Ami C Ami E
1. Dneska už mě fóry ňák nejdou přes pysky
Ami C Ami E Ami
Stojím s dlouhou kravatou na bedně od whiskey
C Ami E
Stojím s dlouhým obojkem, jak stájovej pinč
Ami C Ami E Ami
Tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce Linch

A D E A
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká
D E A
Jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
Do nebeskýho báru, já sucho v krku mám
D E A Ami
Tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám

2. Mít tak všechny bedny od whiskey vypitý

Postavil bych malej dům, na louce ukrytý

Postavil bych malej dům, a z okna koukal ven

A chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben

R:

3. Kdyby ses hochu nechtěl pořád jenom rvát

Nemusel jsi dneska na týhle bedně stát

Mohl jsi někde v suchu tu svoji whisky pít

Nemusel jsi hochu na krku laso mít

R:

Valčíček

G D7
R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
G
ať ti každej den připomíná
G7 C G
[: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
D7 G
ať ti každej den připomíná. :]

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,

takový trošku trhlý mý já.

Dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět,

i když obrovskou práci to dá.

R:

2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,

ani já nejsem žádný ideál,

hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,

to je pouto, co vede nás dál.

R:

Údolí krásných žab

G

1. Kam se všichni těší, kdo to ví?

D G

Já to vím a ty to znáš.

Tam, kde čeká tábor stanový,

D7 G

ten přítel náš, ten přítel náš.

G G7 C G

R. Tam v dáli u starého mlýna teče řeka líná,

D7 G

v měkké trávě záda nebolí,

G7 C G

tam hukot jezu a zpěv žabí láká nás a vábí,

D7 G

tam je naše krásné údolí.

2. Pionýři tábor postaví

a jak v něm žít si poradí.

Ožije i náhon bublavý

o šťastný smích a o mládí.

R.

3. Nastanou dny her i soutěží,

kdo první byl, kdo poslední?

O to tady vůbec neběží,

chceme svorně žít těch dvacet dní.

R.

4. Až kopneš do té bedny, jak se to dělává

Do krku mi zůstane jen dírka mrňavá

Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok

Mám to smutnej konec a whiskey ani lok

R: ...kopni do té bedny!!!

Betty

Dmi C A
1. Já na plachtu svýho vozu jako každej jsem si psal:
Dmi C A
"Hrab a dří anebo umři!" a pak na západ se hnál,
E D A
z plachty dávno jsou už cáry, ale heslo platí dál,
D A E7 A A7
mě vítá Kalifornie, tak nač bych umíral.

D Emi
R: Betty, vyndej z bedny soudek, rozžvejkám a spolknů špunt,
A D
upíchnem se právě tady, v ruce žmoulám slibnej grunt,
Emi
doufám, že to s nima zmáknu, vodsad' dál už nepudem,
A D
navěky snad přece smůla nebude mým osudem.

2. Zarazíme první kolík, druhý támhle musí bejt,
za potok dej ty dva další, budeme v něm zlato mejt,
jedu sehnat ňakej ouřad, Betty, pojd' mě vobejmout,
tebe přiklepli mi tenkrát, ted' i dílec přiklepnou.

R:

R:

U veliké lžíce

G C G D7
1) Přes moře i pláň, hory modravé,
G C A D7
cestami i bez nich, pro zlato blýskavé.
C G C G
V kalifornských potocích prý leží zlata cent,
C G D7 G
zakotví náš parník u řeky Sacrament.

Refrain:
G C A D7
U veliké lžíce rohové! hulákají zlatokopové
C G C G
díry kopou, řeky brodí, zlato hledají,
C G D7 G
poznají, že v kamarádství nejvíc ho mají.

2) Nakoupíme pánev i krumpáš s lopatou,
širák stíní zlatokopa i holku copatou,
pistol značky Hříbě na pásek zavěším,
vedle ní pak kudlu, co nosil Bowie Jim.

R:

3) Že najdeme bohatství, každý uvěří,
pytle zlata místo prahu dáme do dveří,
z celtoviny modrý džíny maj kapsy nacpané
zlatem, nebo vzpomínkami na léto kouzelné.

R:

Já za chvíli zdechnu, jen minuta zbejvá,
tak skončila cesta, moc dobře to vím,
a islandskej d'ábel už prstem mi kejvá,
až zaleze slunce, já vodejdu s ním.

Ač není tu žádněj, kdo pro mě by plakal,
já jedinou radu chci nakonec dát,
kdyby vás někdo do Islandu lákal,
tak voprátku na krk a poslat ho spát.

R: Nechci vo něm ...

Buráky

G C G
1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
D
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
G C G
ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
D G
jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.

G C G
R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
D
je lepší doma sedět a louskat buráky,
G C G
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
D G
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a jestli budu žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptaj': "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky."

R:

Blízko Little Big Hornu

Ami
1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
Dmi
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
Ami Dmi
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejch karabin,
Ami A
a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

A E7
R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
A
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
D
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
E7 A Ami
proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R:

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdcí z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R: Nechci vo něm ...

Pak začaly kopce a šutráků fůry,
když jazyk nám votek', jdem bez vody dál,
my cucali šťávu ze stromový kůry
a islandskej d'ábel se z voblaků smál.

A večer, když ztahaný na zem jsme padli,
ty islandský zvířata divnej maj' mrav,
přes kemp, kde ležíme jak kytky zvadlý,
stádo se přehnal divokejch krav.

R: Nechci vo něm ...

Můj Bože, proč nedáš nám voddechnout chvíli,
proč trestáš nás pravicí krutou a zlou,
tam v islandskejch horách to sténá a kvílí,
to ubohejch trempírů přízraky jdou.

Tak zašel tam jeden a ztratil se druhej
a ze skály padal a příšerně řval
a veselej Davy byl do rána tuhej,
až zval se samotnej uprostřed skal.

R: Nechci vo něm ...

Trail to Island

C G
R: Nechci vo něm slyšet, nechci nikdy vidět islandskej kraj,
D G
mý šedivý vlasy mi za pravdu daj'.
G C
Až někdo ti, hochu, vo Islandu řekne,
D G
svým koltem ho přikrej a bud' na něj zlej,
C
kdo slovíčko dobrý vo tom kraji cekne,
D G
je dočista blázen, a ty se mu směj.

Kdo kanady prodřel v tom pohřebním koutě,
kdo šedivý vlasy z tý hrůzy ted' má,
kdo viděl ty stíny, co do hrobu zvou tě,
ten třesoucím hlasem mi za pravdu dá.

R: Nechci vo něm ...

Jó, tenkrát v tom roce, co bylo to sucho,
chlap přišel a povídá úplnou báj,
že sežere z kojota syrový ucho,
jestli nám neřekne, kde leží ráj.

Pak v proklatým vedru sme lesama táhli,
kde smrděj' tůně a zrzavej mech
a stromy jak tráva, když na ně sme šáhli,
padaly na zem, to člověk by zdech'.

R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
proč Custer neposlouchal ta slova varovná?

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R:

Diego

D Emi G D
R: Diego, don Diego, krásný koně máš,
 Emi G D
Diego, don Diego, proč máš v očích pláč?

D Emi G D
1. Za to hříbě, done Diego, tady nuggety všechny mé máš,
 Emi G D
za to hříbě, done Diego, za tu malou bílou tvář.

R:

2. Do očí pohled' svýmu koni, až v nich uzříš ohňů zář,
pak skloň hlavu do jeho hřívy a vzpomeň na těch chvil pár.

R:

Rec: Tenkrát, tenkrát jsem ještě nevěděl, stařícký done Diego, co to hříbě pro tebe znamenalo, nevěděl jsem, že se přihnalo ráno štváno září ohňů až k vratům tvýho ranče s malým živým uzlíčkem v sedle.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

Tři kříže

Ami G Emi
1. Dávám sbohem všem břehům prokletejm,
Ami G Ami
který v drápech má ďábel sám,
G Emi
bílou přídí šalupa "My Grave"
Ami G Ami
míří k útesům, který znám.

C G Emi
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
Ami G Ami
někdo do písku poskládal,
C G Emi
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
Ami G Ami
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

Frankie dlouhán

G C G
Kolik je smutného, když mraky černé jdou
D7 C G
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
C G
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
D7 C G
za čas odletěl, každý zapomněl.

G D7
R: Měl kapsu prázdnou Frankie dlouhán,
C G
po Státech toulal se jen sám,
C G D
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
C G Emi
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
C D
a každý, kdo s ním chvílku byl,
C D7 G
ten dlouho se pak smál.

Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj',
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:

Tak jednou Frankieho vám našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R: Měl kapsu prázdnou ...

Ho ho Watanay

D C D
1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
C G D
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D C D
R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C G D
ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R:

R:

(4) Tam je však stihla nehoda zlá,

byla to mořská příšera,

sežrala citrónky i s kůrou,

zakończyla tak baladu mou.

Tři citronky

G Emi Ami D7
V jedné mořské pustině
G Emi Ami D7
ztroskotal parník v hlubině,
G Emi Ami D7
jenom tři malé citronky
G
zůstaly na hladině.

G Emi Ami D7
(R) Rybaroba,Rybaroba,Rybaroba čuču
G Emi Ami D7
Rybaroba,Rybaroba,Rybaroba čuču
G Emi Ami D7
Rybaroba,Rybaroba,Rybaroba čuču
G
zůstaly na hladině.

(2) Jeden z nich povídá: „Přátelé,

netvařte se tak kysele,

vždyť je to přece veselé,

že nám patří moře celé.“

(R) Rybaroba,Rybaroba,Rybaroba čuču...

(3) A tak se citronky plavili dál,

jeden jim k tomu na kytaru hrál,

a tak se plavili do dále,

až na ostrov korálový.

(R) Rybaroba,Rybaroba,Rybaroba čuču...

Hvězdička

(Loch Lomond)

G Emi Ami D
Ten kraj už je blízko a já cestu znám,
G Emi C D
jde s tratí, kde vlak nocí houká,
C G Ami D
jde úbočím skal a lučinami tam,
G C D G
kde Hvězdička Zdobnice píseň brouká.

Ten kout a ty louky a lesy mám rád,

skálu, co se v soutoku koupá,

tam slunce se ránem na mne bude smát,

kde lávka se nad tůň houpá.

Až přijde ten čas a slunce bude hřát,

Zdobnice kolem otáčí,

na trávě zas budou bílé stany stát

a vánek dým nad lesem k horám stáčí.

Ten kraj už je blízko, své srdce tam mám,

oheň ho hřeje, kouřem voní,

tady je léto nejhezčí, které znám,

když nad Hvězdičkou dětský smích zvoní.

Tady je léto nejhezčí, které znám,

když nad Hvězdičkou dětský smích zvoní.

Holubí dům

Ami G Fmaj7 Emi7 Ami
1. Zpívám ptákům a zvlášť holubům,
G Fmaj7 Emi7 Ami
stával v údolí mém starý dům.
C G C G C
Ptáků houf zalétal ke krovům,
Ami G Fmaj7 Emi7 Ami
měl jsem rád holubích křídel šum.

2. Vlídna dívka jim házela hrách,

mávání perutí víří prach.

Ptáci krouží a neznají strach,

měl jsem rád starý dům, jeho práh.

Ami A7 Dmi G C Ami
R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,
Dmi G C
míval stáj roubenou, bílý štít.
A7 Dmi G C Ami
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,
Dmi Emi Ami
vždyť to ví, že jsem chtěl jen pro ni žít.

3. Sdílný déšť vypráví okapům,

bláhový, kdo hledá tenhle dům.

Odrůstáš chlapeckým střevícům,

neslyšíš holubích křídel šum.

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám

a vím, že Terezu už nepotkám,

jen já tu zůstal s prázdnou ulicí

a vosmělý město mlčí.

R: Řekni...

Tereza (Osamělé město)

C D G
1. Ten den, co vítr listí z města svál,
C D Emi
můj džíp se vracel, jako by se bál,
C D G
že asfaltový moře odliv má
C D E
a stáj že svýho koně nepozná.

G D
R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
Ami Emi
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
G D
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
Ami Emi
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
D G
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R: Řekni...

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

R: Řekni...

4. Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatíš ztracené údolí.

R:

Zpívám ptákům a zvlášť holubům,
stával v údolí mém starý dům ...

Hráz

G Hmi Emi
1. Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
G Ami
pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,
D7
s jarem, když máj rozdá barvy svý,
G D7
tu sosna krásná nad chajdou se sklóní,
G Hmi Emi
a říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
G E
svý ahoj jí dáš a pak je tu den,
C Emi
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
D7 G D7
svět s ním, svět s ním.

2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítaj' rosou,
víš, že času je dost, to znáš,
a možná potkáš někde dívku bosou,
po slůvkách, který se říkaj', po dnech něžných stisků
vás uvítá chajda a pak je tu den,
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.

Tisíc mil

G Emi
1. V nohách mám už tisíc mil,
Ami C
stopy dešť' a vítr smyl
Ami D G D
a můj kůň i já jsme cestou znaveni.
2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, to malý bílý stavení.
3. Je tam straň a příkřej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskej m snům.
4. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.
5. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se k nám nemění.
6.=2.
7. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.
Emi Ami D G
8.=4. + [: jeden cíl, ten starej známej bílej dům ... :]

Stánky

D G
1. U stánků na levnou krásu
D Gmi(G)
postávaj' a smějou se času,
D A D
s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.

D7 G A
R: Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,
D Gmi(G)
tak málo je, málo je lásky,
D A D
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu
postávaj', a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

R:

R:

3. Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem: je poslední den,
voda zaplaví údolí,
sosnu, chajdu, pohled zabolí,
ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém,
zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním ...

Jazykolamy

- G
1. Na cvičišti čtyři svišti piští,
D
na cvičišti čtyři svišti piští,
G
na cvičišti čtyři svišti piští,
D G
těším se na lekci příští, bájo.
- G
2. Královna Klára na klavír hrála,
D
královna Klára na klavír hrála,
G
královna Klára na klavír hrála,
D G
moc se při tom na hlas smála, bájo.
- G
3. Nenaolejuje-li Jůlie mi koleje,
D
nenaolejuje-li Jůlie mi koleje,
G
nenaolejuje-li Jůlie mi koleje,
D G
Naolejuju jí je já, bájo.
4. Lajlajláma v lomu láme slámu,
lajlajláma v lomu láme slámu,
lajlajláma v lomu láme slámu,
já si na tom jazyk zlámu, bájo.

Slavíci z Madridu

- Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami
- Ami E Ami
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E Ami
horko a sváteční šaty, vřava a zpocené tváře,
E Ami
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E Ami
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.
- Dmi Ami
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E Ami,A7
nechte mě příjemně snít,
Dmi Ami
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E Ami,A7
zpívat si s nima a pít.
2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.
- R:
3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

Severní vítr

G Emi
1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
C D G
jsem chudý, jsem sláb, nemocen
Emi
hlava mně pálí a v modravé dáli
C D7 G
se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

G G7 C G D D7
R: Severní vítr je krutý, počítej, láska má, s tím,
G G7 C G D7 G
k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větrí, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrněk
a nad hrobem polární zář.

R: Severní vitr... /:k nohám ti dám...nevrátím :/

5. Strč prst skrz krk zřetelně nám předříkej,
strč prst skrz krk zřetelně nám předříkej,
strč prst skrz krk zřetelně nám předříkej,
bude z tebe zpěvák velikej, bájo.

6. Od poklopu ke poklopu Kyklop kouli koulí,
od poklopu ke poklopu Kyklop kouli koulí,
od poklopu ke poklopu Kyklop kouli koulí,
hlasivky se mu jen boulí, bájo.

Jó, třešně zrály

G D G
1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
H7 Emi C D7 G D
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
G D G
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
H7 Emi C D7 G D7
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

G Emi Ami D7 G
R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
H7 Emi C Ami D7 G
sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?

2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc sa na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

R:

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střeďá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R:

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.

Královnin šašek s pusou od povidel

sbírá zbytky jídel

a myslí na útěk

A v podzemí skrytí slepí alchymisté

už objevili jistě

proti povinnosti lék

Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit

o tajemstvích noci

ve tvých zahradách

A já - potulný kejklř, co svázali mu ruce

teď hraju o tvé srdce

a chci mít tě nadosah

Emi Hmi C G

Sáro, Sáro, pomalu a líně

C G C D

s hlavou na tvém klíně chci se probouzet

C G C G

Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno

C G C D

a v poledne už možná bude jiný svět

C G C G

Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!

C Ami Gmaj

Andělé k nám přišli na oběd

Sáro!

Emi Hmi C G
Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo
C G C D
že tři andělé Boží k nám přišli na oběd
Emi Hmi C G
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
C G C D
mi chybí abych tvou duši mohl rozumět?

Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu

a pro všechnu lidskou pýchu

má jen přezíravý smích

A z prohraných válek se vojska domů vrací

Však zbraně stále burácí

a bitva zuří v nich

Vévoda v zámku čeká na balkóně

až přivedou mu koně

a pak mává na pozdrav

A srdcová dáma má v každé ruce růže

Tak snadno poplést může

sto urozených hlav

R:

5: JÓ, u tý skály dál třešně zrály,

sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,

a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,

H7 Emi C Ami D7 G D#7 G
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

Kamarádi

G Emi C D
Nedívej se na mě tak sic puká srdce mé,
G Emi C D
nedívej se na mě tak vždyť se sejdeme,
G Emi C D
ale jako kamarádi, kteří se maj taky rádi,
G Emi C D G
ale jako kamarádi, jako kamarádi.

Musíš přece pochopit, že nemůžu ti lhát,
musíš přece pochopit, že má mne jiný rád,
tak už pochop, já mám tě ráda,
ale jako kamaráda, jako kamaráda.

To to ale nechápeš, že má mne jiný rád,
ty to ale nechápeš a pořád chceš mi psát,
a já nevím, mám tě ráda, ale jako kamaráda,
ale jako kamaráda, jako kamaráda.

Až zas přijdeš večer k nám, jí ti sladkou pusu dám,
až zas přijdeš večer k nám, já tě políbím,
ale jako kamaráda, kterýho mám mám pořád ráda,
ale jako kamaráda, jako kamaráda.

4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít

a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.

Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,

tak pořád v duchu hladím, tu růži voňavou.

R.

Růže z Texasu

G G7 C G
1. Jedu Vám večer stezkou dát koňům v řece pít,
Emi Ami D7
v tom potkám holku hezkou, že jsem až z koně slít'.
G G7 C G
Má kytku žlutejch květů, snad růží co já vím.
Emi
Znám plno hezkejch ženskejch k světu,
Ami D G
ale tahle hraje prim.

C G
R. Kdo si kazíš smysl pro krásu, at' s tou a nebo s tou,
Emi Ami D7
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
G G7 C G
At' máš kolářák nízko u pasu, at' jsi třeba zloděj stád,
Emi Ami D7 G
tuhle žlutou růží z Texasu budeš pořád mít už rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým

a hrozně ráda tančí, a teď zrovna nemá s kým.

Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád

a že se dám i zabít, když si to bude přát.

R.

3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl

a dole teklo Rio Grande a po něm Měsíc plul.

Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh

řát, ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R.

Kdyby tady byla

G
1. : Kdyby tady byla taková panenka,
D7 G
která by mě chtěla, :

C G
: která by mi chtěla syna vychovati,
D7 G
přitom pannou býti. :

2. : Kdybych já ti měla syna vychovati,
přitom pannou býti, :

: ty by jsi mi musel kolíbku dělati,
do dřeva netítí. :

3. : Kdybych já ti musel kolíbku dělati,
do dřeva netítí, :

: ty bys mi musela košiličku šíti
bez jehly a nití. :

4. : Kdybych já ti měla košiličku šíti
bez jehly a nití, :

: ty by jsi mně musel žebřík udělati
až k nebeské výši. :

5. : Kdybych já ti musel žebřík udělati
až k nebeské výši, :

: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
(Emi)
byl by konec všemu. :

Když mě brali za vojáka

Ami C G C
1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
Dmi Ami
vypadal jsem jako blbec,
E F G C G
jak i všichni dokola, -la, -la, -la,
Ami E Ami
jak i všichni dokola.

2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,

jak mám správný voják býti

a svou zemi chrániti, -ti, -ti, -ti,

a svou zemi chrániti.

3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,

vzpomněl jsem si na svou milou,

krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil,

krásně jsem si zabulil.

4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,

po chodbě furt někdo chodil,

tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,

tak nebylo z toho nic.

Rozvíjej se poupátko

G Ami
1. Rozvíjej se poupátko, nejkrásnější z květů,
Ami D G D G
/: od rána až do noci budeš vonět světu. :/

2. Láska jako květina žene do poupěte,
/: ten, kdo lidi miluje tomu nejvíc kvete. :/

Rosa na kolejích

G Ami D7 G
1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
Ami D7 G
tak se vrátím k svému nádraží, abych šel zas dál,
Ami D G Emi
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
Ami D7 G
podivnej pták, pták nebo mrak.
G Ami D7 G
R: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
Ami D7 G
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
Ami D7 G
telegrafní dráty hrajou ti už léta
Ami D7 G
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
G Ami D7 G
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

R: + nohama stíráš rosu na kolejích ...

5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,

protože mladá holka lásku potřebuje,

tak si k lásce pomohla, -hla, -hla, -hla,

tak si k lásce pomohla.

6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,

řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,

tak se sbalit nechala, -la, -la, -la,

tak se sbalit nechala.

7. Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,

nashledanou, pane Fráňo Šrámku,

písnička už skončila, -la, -la, -la,

jakpak se vám líbila, -la, -la, -la?

No nic moc extra nebyla.

Kocábka

D7 G D7 G
R: [: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-,
D7 G
kocábku náram-, náramnou. :]

R:

G
1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
D7 G
kocábku náram-, náramnou,
Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
D7 G
kocábku náram-, náramnou.

R:

G
*: Archa má cíl, jé, archa má směr, jé,
D7 G
plaví se k Araratu na sever.

R:

2. Šem, Nam a Jafet byli bratři rodní,
kocábku náram-, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní,
kocábku náram-, náramnou.

3. Kázal jim uložit ptáky, savce,
kocábku náram-, náramnou,
ryby nechte, zachrání se samy hladce;
kocábku náram-, náramnou.

Rec: "Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!"
"Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!"

5. Už ani jediný kolo nemá náš prokletej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Proklatej vůz (Gáz)

G D Emi C Hmi D
1. Čtyři (jen tři) (jen dvě) bytelný kola má náš proklatej vůz,

G C G D G C D
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá nám, tam je cíl,
G D G C G

a tak zpívej o Santa Cruz.

C G
R: Polykej whisky a zvířenej prach,

D G G7
nesmí nás porazit strach,

C G
až přejedem támhleten pískovej plát,

A7 D G
nemusíš se už rudochů bát.

Rec: "Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!"
"Zalez zpátky do vozu, ženo!"

2.=1.

R:

Rec: "Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!"
"Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!"

3.=1.

R:

Rec: "Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!"
"Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!"

4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz,

tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,

a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

R:

*:

R:

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,

kocábku náram-, náramnou,

tu přilétla holubice, snítku nesla,

kocábku náram-, náramnou.

5. Na břehu pak vyložili náklad celý,

kocábku náram-, náramnou,

ještě že tu starou dobrou archu měli,

kocábku náram-, náramnou.

R:

*:

R:

R:

Montgomery

D G Emi
Děšť ti, holka, smáčel vlasy,
A7 D
z tvých očí zbyl prázdný kruh,
G Emi
kde jsou zbytky tvojí krásy,
A7 D
to ví dneska snad jen Bůh.

D G Emi
R: Z celé jižní eskadrony
A7 D
nezbyl ani jeden muž.
G Emi
V Montgomery bijou zvony,
A7 D
děšť ti smejeva ze rtů růž.

Na kopečku v prachu cesty,
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

R: Z celé ...

Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkejch chvil,
proužek krve stéká prachem,
děšť mu slepil vlas jak jíl.

R: Z celé ...

Jak slunce stoupalo výš
povídá Joe, musíme za ním
asi se už nedovíš
proč si bral pás ke střelnejm zbraním.
Sedli jsme na koně Jacku
a jeli Ti vsťříc
měli jsme kousek do breku
a Ty už nic víc.

Ležel jsi tichej a sám
neměl jsi čas vytáhnout zbraně,
to ráno před sebou mám
čas nevzal spleen zvonící hraně.
Tak Ti Joe zatlačil voči
já vykopal hrob,
šťěstí se jak karta točí

E D C Ami E

a ty jsi byl trop

Proklatá fordka

Emi A Emi A Emi A Emi A

Emi D
To ráno před sebou mám
Ami Emi A Emi A
na věčnej čas, do konce žití
Emi D
měli jsme za sebou flám,
Ami Emi E
byl skoro den, došlo nám pití.
G C
Nesedej do fordky Jacku
G A G A G
máš toho dost
C
předák tě vyhodí z flacku
Emi
bude mít zlost.

Zapal si cigáro Joe

Jackovi den ukáže cestu,

tak jsme čekali ve dvou

na těch pár mil, co vedou k městu.

Nesedej za volant Jacku

dyť máme čas,

zůstaneš tuhej na fleku

zlomíš si vaz.

Děšť ti šeptá jeho jméno,

šeptá ho i listoví,

lásku měl rád víc než život,

to ti nikdy nepoví.

R: Z celé ...

Morituri te salutant

Emi D Ami Emi
1. Cesta je prach a šperk a udusaná hlína
G Ami D7 G
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Ami D G H
: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
Emi D Emi D Emi D(-)
a pířka touhy z křidel Pegasů. :

2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :

D
R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
Emi
počkejte chvíli! Mé oči uviděly
D7
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
Emi D7
seržante! Mávnou, a budem zasvěceni!
Emi D Emi D Emi H7(-)
Morituri te salutant, morituri te salutant!

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí,
: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :

Panenka

G C G C
1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
G D
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
C G C G
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
D G
ani pouťovou panenku nezanechal.

G C G DC G D
R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
C G C G D G
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

Oranžový expres

G G7
1. Už z rodného ranče vidím jen komín a stáj, hej,
C G
už z rodného ranče vidím jen komín a stáj,
D G
rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good-bye.

2. Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší
svit brzdařský lucerny, komáři jisker v ovzduší,
a pak, když oranžovej expres mi houká do uší.

Rec: "Helou, kam jedeš, tuláku?" "Nevím." "Na New York?" "Nevím."

"Nebo na Nashville?" "Nevím, mně stačí, když slyším, jak ty
pražce drncaj' dúdá-dúdá-dúdá-dúdá ..."

3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,
ve svém tuláckým vaku šmátrám po lahvi Tokaje,
píseň oranžového vlaku si zpívám do kraje.

4. Už z rodného ranče nevidím komín a stáj, hej,
už z rodného ranče nevidím komín a stáj,
rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good-bye.

4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
: rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :

R:

No to se ví

G A
1. To, co na nás doma čeká, není zrovna fajnový,
D G
od pondělka na koni letos jako předloni,
C
je to zatracenej úděl, do prašivejch estakád,
G E7 A7 D7 G
Jipi jou, jipi jou, ňáký cizí krávy hnát.

G C
R: No to se ví, zase se sejdem,
D Fdím D G
za sedm let či příští tejdén,
G C
budeme hrát, budeme zpívat,
D7 G
přijďte se dívat, bude nám hej.

2. Celý léto nezaprší, a když jo, tak leje furt,
všude bláta čím dál víc, nebo zase strašnej hic,
ti, co neznaj' čistý víno, at' se z louže napijou,
jipi jou, jipi jou, možná, že to přežijou.

R:

3. Všechno špatný jednou skončí, pámbu to tak nenechá,
pochopí, že tenhle svět se mu zrovna nepoved',
vod tý doby bude z hlíny lepit samý anděly,
G E7 A7 D7 G
Jipi jou, jipi jou, a taky zruší pondělí.

Okoř

G
1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
D7 G
roubená je stromama,
G
když jdu po ní v létě, samotén na světě,
D7 G G7
sotva pletu nohama,
C G A7 D7
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
G
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
D7 G
začli sobě notovat.

G D7
R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
G D7 G
bílá paní šla už dávno spát,
D7
ta měla ve zvyku podle svého budíku
G D7 G G7
o půlnoci chodit strašívát,
C G
od těch dob, co jsou tam trampové,
A7 D7
nesmí z hradu pryč,
G D7
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
G D7 G
on jí sebral od komůrky klíč.

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo, aby hlídal, vášnivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.